

Người thâm lặng giữ bình yên cho mái trường mến yêu

Trong suốt những năm công tác tại ngôi trường Trường Tiểu học Long Biên, tôi may mắn được làm việc cùng nhiều đồng nghiệp tận tụy, chứng kiến biết bao câu chuyện đẹp, những con người đầy trách nhiệm và yêu thương. Nhưng có một người để lại trong tôi nhiều ấn tượng và cảm xúc đặc biệt - đó là bác Vương Xuân Hải - bảo vệ của trường.

Bác Hải, năm nay tuổi đã ngoài ngũ tuần, đã gắn bó với mái trường Tiểu học Long Biên từ năm 2019. Một chặng đường dài với biết bao kỷ niệm, công sức và cả tình yêu thương mà bác dành trọn vẹn cho học sinh, giáo viên và mái trường thân thuộc mang tên “Trường Tiểu học Long Biên”.

Ấn tượng đầu tiên của tôi về bác là dáng người chắc khỏe, nước da rám nắng, ánh mắt lúc nào cũng ánh lên vẻ vui tươi, lạc quan. Bác là người dễ gần, thân thiện, đặc biệt là có khiếu hài hước rất duyên. Bác luôn sẵn sàng pha trò, kể chuyện cười để làm dịu đi căng thẳng trong những buổi họp hay những hôm thời tiết oi bức. Cũng bởi vậy mà bác rất được lòng cả giáo viên lẫn học sinh – học sinh thì gọi bác bằng cái tên trìu mến “bác Hải vui tính”, còn giáo viên thì thường nhắc đến bác như một người đồng nghiệp tin cậy và đáng quý.

Tuy nhiên, điều khiến ai ai cũng yêu quý và kính trọng bác không chỉ nằm ở tính cách vui vẻ mà còn ở sự tận tụy và tinh thần trách nhiệm cao trong công việc. Những ngày trực ca sáng, khi học sinh còn đang vội vã đến trường, bác đã có mặt từ rất sớm. Dưới cái nắng gắt mùa hè hay cái lạnh buốt mùa đông, bác vẫn luôn đứng nơi cổng trường, chào đón từng học sinh bằng nụ cười hiền hậu. Và khi ngôi trường rộn ràng ban ngày, chìm vào yên lặng của buổi tối, bác lại lặng lẽ đi dọc các hành lang lớp học, kiểm tra thật kỹ cửa lớp, cửa sổ, các khu vực cần đảm bảo an toàn; giữ gìn tài sản, cơ sở vật chất cho nhà trường.

Nhưng công việc của bác không dừng lại ở đó. Bác Hải gần như là “cây đa chức năng” của trường – kiêm luôn thợ điện, thợ nước, sửa bàn ghế, lắp bóng đèn, kiểm tra hệ thống ống nước, cống thoát, v.v... Hễ có thiết bị gì trục trặc là chỉ cần gọi: “Bác Hải ơi!” – lập tức bác có mặt, mang theo bộ dụng cụ quen thuộc và nụ cười không bao giờ thiếu. Cái bóng dáng lom khom sửa cái bàn, trèo thang thay bóng đèn, xắn tay áo chùi rửa cống nước... đã trở thành hình ảnh quen thuộc, thân thương trong mắt mọi người.

Ngoài ra, bác còn đảm nhận việc chăm sóc cây xanh trong trường. Nhìn những hàng cây thẳng tắp, những khóm hoa được cắt tỉa gọn gàng, những bồn cây lúc nào cũng xanh tốt – ít ai biết rằng công sức ấy đều từ bàn tay của bác. Ngày nào bác cũng đi một vòng, tưới cây, nhặt rác, cắt tỉa cành khô. Sân trường nhờ đó lúc nào cũng xanh mát, sạch sẽ, tạo nên không gian học tập và làm việc dễ chịu cho học sinh, giáo viên. Công việc vất vả là vậy, nhưng chưa bao giờ tôi nghe bác than phiền hay kêu ca. Bác làm bằng một tinh thần tự nguyện, một tình yêu chân thành dành cho trường lớp.

Với những đóng góp không ngừng nghỉ ấy, cá nhân bác Hải và tổ bảo vệ của trường đã nhiều lần được nhà trường, chính quyền địa phương và ngành công an biểu dương, khen thưởng. Đặc biệt, bác vinh dự được **Giám đốc Công an Thành phố tặng giấy khen trong phong trào toàn dân bảo vệ ANTON trên địa bàn quận Long Biên năm 2021**. Đó là sự ghi nhận xứng đáng cho một người không chỉ làm tốt vai trò bảo vệ an ninh mà còn góp phần nuôi dưỡng môi trường giáo dục tích cực, lành mạnh.

Tấm gương lao động cần mẫn và tinh thần trách nhiệm của bác bảo vệ đã để lại trong lòng thầy cô và học sinh sự kính trọng và yêu mến. Bác chính là minh chứng sống động cho hình ảnh một người lao động giản dị nhưng giàu lòng tận tụy, góp phần không nhỏ vào sự an toàn, nề nếp và môi trường giáo dục lành mạnh trong nhà trường.

Tác giả: Nguyễn Thị Diệu Hương